

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 9Pc/27/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4418206210
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Viera Betáková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2019:4418206210.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky, sudkyňou Mgr. Vierou Betákovou, v právnej veci navrhovateľky: K. J. I. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. U., C. X, právne zastúpená Mgr. Dana Hanková, advokáka so sídlom Nové Zámky, M. R. Štefánika 3, proti povinnému: Bc. U. I., nar. XX.X.XXXX, bytom R. U., C. XX/X, o určenie výživného na plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

I. Povinný je p o v i n n ý platiť navrhovateľke - plnoletému dieťaťu výživné mesačne vo výške 80,- eur, vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám navrhovateľky, počnúc od 6.11.2018, čím súd mení výrok o výživnom v rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 17P/64/2008-47 zo dňa 30.5.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 5.6.2008.

II. Zročné výživné za obdobie od 6.11.2018 do 30.10.2019 vrátane mesiaca október 2019 v sume 521,88 eur súd p o v o ľ u j e povinnému zaplatiť pravidelnými mesačnými splátkami po 20,- eur spolu s bežným výživným, pod stratou výhody splátok, počnúc od právoplatnosti rozsudku.

III. Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a .

IV. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Navrhovateľka sa podaným návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 6.11.2018 prostredníctvom právnej zástupkyne domáhala určenia výživného na plnoleté dieťa tak, aby jej povinný platil mesačne 160,- eur, vždy do 15. dňa v mesiaci, k rukám navrhovateľky, počnúc od podania návrhu. Návrh odôvodnila tým, že naposledy mala určené výživné ako maloletá v čase, keď matka, jej zákonná zástupkyňa, požiadala o zvýšenie výživného na v tom čase dve maloleté deti, na základe rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 17P/64/2008-47 dňa 30.5.2008, ktorý rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 5.6.2008, a podľa ktorého súd schválil dohodu rodičov, v zmysle ktorej sa menil rozsudok OS Nové Zámky č. k. 11P/102/00-117 z 15.8.2000 v časti o výživnom na navrhovateľku tak, že výživné sa zvýšilo z 300,- Sk na 1.100,- Sk počnúc od 1.6.2008.

V návrhu uviedla, že žije v spoločnej domácnosti so svojou matkou K. N. a svojou mladšou sestrou. V akademickom roku 2018/2019 sa stala študentkou bakalárskeho štúdia Vysokého učenia technického v D., I. fakulty a zvýšili sa jej výdavky spojené so štúdiom, nakoľko si musí platiť internát, keďže býva v D. a študuje dennou formou, preto musela uzavrieť zmluvu o ubytovaní, kde mesačne platí cca 115,- eur a ďalšie výdavky má v súvislosti so stravou okolo 80,- eur mesačne a cestovné náklady 34,- eur mesačne. Čo sa týka mestskej hromadnej dopravy v D., má zakúpenú trojmesačnú kartu, pričom náklady na jeden mesiac predstavujú sumu 9,- eur. Mesačné náklady navrhovateľky, čo sa týkajú štúdia, predstavujú približne sumu 240,- eur. Okrem toho poukázala na to, že má náklady v súvislosti so začiatkom štúdia (prihláškou na VŠ, ISIC karta, skriptá, knihy, overovanie vysvedčení, prípravné kurzy, atď.) a spolu tieto

náklady ju vyšli sumou 354,96 eur. Okrem týchto výdavkov má aj bežné výdavky na lieky, hygienické potreby, kozmetiku, telefón a iné, ktoré ju mesačne vyjdú na sumu cca 85,- eur. Vo väčšej časti tieto náklady pokrýva jej matka, nakoľko otec jej prispieva len výživným upraveným ešte v roku 2008, teda sumou 36,51 eur. Matka navrhovateľky je zamestnaná v spoločnosti TESCO STORES SR, a.s. v R. U. a jej čistá mzda je zhruba cca 704,- eur. Z tejto sumy musí zabezpečovať starostlivosť aj mladšej sestre, ako aj výdavky spojené s chodom domácnosti.

2. Povinný s návrhom nesúhlasil, lebo je dlhodobo práceneschopný, nemá príjem a nemá záujem sa dohodnúť a k návrhu sa písomne nevyjadril.

3. Súd prvej inštancie rozhodol vo veci samej rozsudkom dňa 17.4.2019 pod sp. zn. 9Pc/27/2018-131 tak, že zaviazal povinného k povinnosti platiť navrhovateľke - plnoletému dieťaťu výživné mesačne vo výške 80,- eur, vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám navrhovateľky, počnúc od 6.11.2018 a rozhodol o zročnom výživnom za obdobie od 6.11.2018 do 30.4.2019 vrátane mesiaca apríl 2019 v sume 260,94 eur, ktorú sumu povolil povinnému zaplatiť pravidelnými mesačnými splátkami po 20,- eur spolu s bežným výživným, pod stratou výhody splátok, počnúc od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšku súd návrh zamietol a o trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 52 C.M.P. tak, že na nich nemá nárok žiaden z účastníkov. Návrh súd odôvodnil tým, že naposledy mala výživné navrhovateľka ako maloletá, keď matka požiadala o zvýšenie výživného na v tom čase dve maloleté deti a súd schválil dohodu rodičov, ktorou bolo zvýšené výživné zo sumy 300,- Sk na 1.100,- Sk počnúc od 1.6.2008. Ďalej uviedla, že žije v spoločnej domácnosti so svojou matkou a mladšou sestrou. V akademickom roku 2018/2019 sa stala študentkou bakalárskeho štúdia Vysokého učenia technického v D., Stavebnej fakulty a zvýšili sa jej výdavky so štúdiom. Súd prvej inštancie mal za to, že navrhovateľke vznikli odôvodnené zvýšené náklady v súvislosti so štúdiom na vysokej škole, a to ubytovanie na internáte, oblečením, hygienickými potrebami, nákupom karty u Dopravného podniku Mesta D. - C., liekov, ktoré si nakupuje, telefónom, cestovným a za školské stravovanie. Súd prvej inštancie považoval návrh navrhovateľky za dôvodný čiastočne, preto mu vyhovel tak, ako súd vyššie uviedol.

4. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie povinný, ktorý navrhol rozsudok zmeniť a zaviazat ho výživným vo výške 30,-Eur mesačne, počnúc právoplatnosťou rozsudku. Poukázal na to, že nemá príjem na platenie súdom určeného výživného a plnením určenej vyživovacej povinnosti bude uvrhnutý do existenčnej krízy. Aj keď má nehnuteľnosti, tieto nie sú hotovosťou a výživné nemôže splácať v tehlách či v škridlách. Uviedol, že je ochotný zrieknuť sa všetkých nehnuteľností v katastri C. Q., predat ich štátu za trhovú cenu, žiada určiť znalca a rozhodnúť, že štát odkúpi jeho nehnuteľnosti. Poukázal na to, že od 16.01.2018 do 04.03.2019 bol práceneschopný, poberal nemocenské dávky v celkovej výške 3.746,90 Eur, od 05.03.2019 je vedený na Úrade práce ako nezamestnaný a od 25.03.2019 je práceneschopný. Nepoberá nemocenské ani iné dávky, je bez príjmu a má nízku životnú úroveň, preto nie je schopný platiť súdom určené výživné. Jeho dcéra ho nenavštevuje, nejaví o neho záujem, ani mu nepomáha, nechce k nemu chodiť. Dlhodobo ju podporoval nad rámec výživného, keď mal peniaze, dokonca zachránil dom vyrovnaním pohľadávky exekútora. Uhradil nedoplatky na výživnom pre J. C. I. 438,12 Eur a 36,51 Eur x 2, dňa 06.09.2018 uhradil na účet matky v Poštovej banke. 29.03.2019 uhradil aj zostatok v plnej výške 359,-Eur, úroky z omeškania 328,59 Eur, trovy exekúcie 262,20 Eur. Nedoplatok na výživnom pre P. I. 301,47 Eur a 33,99 Eur uvádzaný ich matkou dňa 06.09.2018 uhradil na jej účet a 29.03.2019 uhradil zostatok v plnej výške 271,63 Eur, úroky z omeškania. Poukázal tiež na to, že navrhovateľka má možnosť zamestnať sa popri štúdiu, štúdium je bezplatné, pobera štípendum na ubytovanie 2.600,- CZK, kde môže byť celý mesiac, nie je povinná chodiť domov. Štípendum sa pridružuje raz za polroka späťne pre študentov dochádzajúcich nad 100 km, čo spĺňa. Tým, že má zabezpečené ubytovanie, má možnosť žiadať aj výživné od svojej matky, nielen od neho. Napokon ubytovanie môže zabezpečiť aj on. Matka pobera na ňu rodinné prídavky 23,52 Eur a daňový bonus 21,42 Eur. Byt č. XX v R. U. na LV č. XXXX, ktorý je trvalým bydliskom navrhovateľky, jej sestry a matky, nie je vo vlastníctve matky, ale jej druhá J. D., s ktorým žije v spoločnej domácnosti a teda majú náklady spoločné, a preto je celkový príjem domácnosti vyšší ako prezentovaný. Matka navrhovateľky musí mať finančné prostriedky z predaja bytu z hodnoty 50.000,-Eur, a preto nie sú vo finančnej tiesni ako to tvrdí. Matka je tiež vlastníkom nehnuteľnosti, rodinného domu v obci I. zapísaný na LV č. XXX, ktorý neobýva, ale môže tiež predat, nielen jeho nútiť k predaju jeho nehnuteľnosti. Ďalej namietal konštatovanie súdu, že nemá záujem pracovať, nehľadá si prácu. Je práceneschopný, preto nepracuje. V prípade, ak sa jeho situácia zlepši a bude mať príjem, je ochotný platiť aj vyššie ako navrhované výživné. K odvolaniu pripojil potvrdenie o dočasnej práceneschopnosti, od 25.03.2019 vydané 25.03.2019.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti o určení výživného, určení zročného výživného a v časti výroku o náhrade trov konania zrušil a vec v týchto častiach vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie uznesením zo dňa 22.8.2019 sp. zn. 8CoP/35/2019-162 z dôvodu, že súd prvej inštancie nerozhodol o predmetnom návrhu konania a nerešpektoval existenciu právoplatného rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 17P/64/2008-47 zo dňa 30.5.2008, ktorým rozsudkom už bola vyživovacia povinnosť povinného voči navrhovateľke súdnym rozhodnutím určená, keď toto rozhodnutie súdu nebolo ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie zrušené (a vyživovacia povinnosť povinného voči navrhovateľke nežijúcej s ním spoločne ani inak, nezanikla), v dôsledku čoho nebolo možné na uvedené súdne rozhodnutie neprihliadať a rozhodovať o určení vyživovacej povinnosti povinného k navrhovateľke bez prihliadnutia na zákonné dôsledky existencie uvedeného súdneho rozhodnutia. Poukázal na to, že navrhovateľka vo veci podala návrh na zvýšenie výživného pre plnoleté dieťa, ktorým návrhom správne navrhla zmenu rozhodnutia Okresného súdu Nové Zámky č. k. 17P/64/2008-47 zo dňa 30.5.2008, ktorým bolo naposledy rozhodnuté o vyživovacej povinnosti povinného voči v tom čase maloletej navrhovateľke. O tomto návrhu však súd prvej inštancie nekonal a nerozhodoval. Dosiahnutie plnoletosti maloletého dieťaťa, na ktoré bola určená vyživovacia povinnosť v čase jeho maloletosti, nemá vplyv na zánik povinnosti platiť výživné stanovené v súdnom rozhodnutí, a preto táto skutočnosť nevyžaduje potrebu ďalšieho (nového) súdneho rozhodnutia ohľadom výživného na obdobie od dosiahnutia plnoletosti výživou oprávneného dieťaťa, čo však pozornosť súdu prvej inštancie ušlo, i keď ohľadom výšky výživného správne poukázal na existenciu zmeny pomerov oproti stavu v čase predchádzajúceho súdneho rozhodnutia. Z vyššie uvedených dôvodov súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu s tým, že o veci znova bezodkladne rozhodne a doplní dokazovanie o zistenie aktuálneho stavu štúdia navrhovateľky, resp., či sa povinný zamestnal, či má príjmy a zistí aj ďalšie aktuálne skutočnosti podstatné pre rozhodnutie vo veci. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách účastníkov v celom konaní.

6. Súd vykonal dokazovanie výpoveďami účastníkov konania a prednesom právnej zástupkyne navrhovateľky a oboznámením sa s nasledovnými listinnými dôkazmi, a to: potvrdením o štúdiu, rozhodnutím o prijatí na štúdium, zmluvou o ubytovaní, pripojenými spismi tunajšieho súdu č. k. 7P/94/2015 a 17P/64/2008, kópiami vkladov povinného o výživnom z čl. 46-47, 49, kópiou rozsudku OS Nové Zámky č. k. 11P/214/2013-220, výpisom z LV č. XXXX - čiastočný, kat. územia R. U., LV č. XXX kat. územia C. Q., LV č. XXXX kat. územia J., oznámením FNsP R. U. z čl. 62, potvrdením o príjme povinného z čl. 63, 64, potvrdením Sociálnej poisťovne, pobočky R. U. o výplate nemocenských dávok povinného z čl. 34, 118, 120, originálmi pokladničných dokladov predložených navrhovateľkou ohľadom stravy, oblečenia + hygienických potrieb, dopravného podniku mesta D. - Šalin kartou, liekov, mobilného telefónu, kozmetiky, cestovného, potvrdením o príjme matky navrhovateľky z čl. 88-89, 90, potvrdením o poberaní prídavkov na deti za rok 2018, úhradou nákladov matky za byt, v ktorom žije navrhovateľka s matkou a sestrou, platbami SIPO z čl. 94, odpoveďou Vysokého učení fakulty technickej stavebnej v D. z čl. 100, potvrdením o priebehu štúdia, rozhodnutím z čl. 103, potvrdením o podaní daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2018 povinného, lekárskou správou - nálezom ohľadom zdravotného stavu povinného, správou o stave exekúcie z čl. 124, uznesením odvolacieho súdu sp. zn. 8CoP/35/2019-162 zo dňa 22.8.2019, potvrdením o dočasnej PN fyzickej osoby v hmotnej núdzi, a zistil tento skutkový a právny stav:

7. Vykonaným dokazovaním bolo súdu nesporne preukázané, že navrhovateľka je študentkou prvého ročníka denného štúdia Vysokého učení technické v D., Fakulty stavební v školskom roku 2018/2019. O tejto skutočnosti svedčí aj rozhodnutie o prijatí k štúdiu, ktoré tiež navrhovateľka pripojila do spisu, a to zo dňa 25.6.2018. Ďalšími dôkazmi preukázala, že jej vzrástli náklady spojené so štúdiom, a to tým, že je ubytovaná na internáte, keďže študuje v D. a študijné povinnosti má rozvrhnuté od pondelka do piatka, o čom svedčí zmluva o ubytovaní, podľa ktorej platí navrhovateľka mesačne za ubytovanie približne 115,- eur, za obdobie od 31.12.2018 do 31.1.2019 zaplatila 2.976 Kč. Ohľadom zmeny svojho mena a priezviska predložila aktuálny rodný list z čl. 33 s tým, že jej meno a priezvisko je K. J. C. I.. Originálmi pokladničných dokladov z čl. 71-84 preukázala, aké má výdavky v súvislosti so štúdiom, ako strava, oblečenie, hygienické potreby, nákup karty u dopravného podniku Mesta D. - Šalin kartou, ktorú si kupuje raz za tri mesiace v sume 27,28 eura, podľa potvrdenky z čl. 76, lieky v hodnote 33,26 eur, telefón, kde si raz mesačne dobíja kredit v sume 10,- eur, cestovné za cestu z R. U. do D. a späť, 2,70 eur za jednu cestu a pokiaľ cestuje štyrikrát do mesiaca, tak mesačne ju toto cestovné vyjde na sumu 21,60 eur. Za školskú stravovaciu kartu mesačne platí 35,31 eur. Vysoké učení technické v D.,

Fakulta stavební potvrdila súdu listom zo dňa 6.2.2019, že navrhovateľka je študentkou tohto vysokého učenia, konkrétne Fakulty stavebnej v D. v akademickom roku 2018/2019 a študuje v prezenčnej forme štúdia 1. ročníka 4. ročného bakalárskeho študijného programu „Stavební inženýrství“. Rozhodnutím Vysokého učení technického v D. navrhovateľka preukázala, že jej bolo priznané ubytovacie štipendium pre obdobie od 1.9.2018 do 31.12.2018 v celkovej 2.600,- Kč. Navrhovateľka zároveň preukázala aj výdavky, ktoré má jej matka s úhradami spojenými s bývaním s tým, že platí spoločnosti Bytkomfort, s.r.o. mesačne 113,88 eur, zálohu za spotrebu plynu 73,- eur, za rozhlas a TV 2,32 eur a za spotrebu elektrickej energie spoločnosti ZSE a.s. 38,- eur. Okrem toho je matka navrhovateľky zamestnaná v spoločnosti TESCO STORE SR a.s. so sídlom v Bratislave, kde jej priemerný čistý mesačný zárobok predstavuje za obdobie roka 2018 sumu 615,88 eur, okrem toho poberá matka navrhovateľky rodinné prídavky na dve nezaopatrené deti v celkovej sume 47,36 eur podľa potvrdenia za rok 2018.

Povinný v konaní preukázal, že je nezamestnaný, v súčasnosti nemá zdroj príjmu. Bol práceneschopný vyše jedného roka, a to od 16.2.2018 do 4.3.2019 a nárok na nemocenskú dávku mu vznikol v období od 21.2.2018 do 14.2.2019 podľa potvrdenia Sociálnej poisťovne, pobočky R. U. zo dňa 10.4.2019 z čl. 120 a za toto obdobie obdržal celkovo výplatu nemocenských dávok v sume 3.746,90 eur, čiže priemerne mesačne mal takto príjem vyplatený v týchto dávkach v sume 312,24 eur, predtým bol zamestnaný v spoločnosti DSSmith Slovakia, s.r.o. od 1.4.2017 do 28.4.2017, v spoločnosti Sklenárstvo SGS, s.r.o. od 2.10.2017 do 8.12.2017, kde jeho priemerný čistý mesačný zárobok bol 363,- eur (čl.64) a vo Fakultnej nemocnici s poliklinikou R. U. od 1.1.2018 do 20.2.2018, s priemerným čistým mesačným zárobkom v sume 425,51 eur s tým, že pracovný pomer u tohto zamestnávateľa skončil dňom 20.2.2018 v skúšobnej dobe v zmysle ustanovenia § 72 odsek 1 Zákonníka práce a skončenie pracovného pomeru bolo zaslané poštou povinnému na ním uvedené adresy: 935 65 C. Q. XXX a XXX XX R. U., C. XX a povinný si zásielky v odbernej lehote neprevzal, toto všetko vyplýva z oznámenia FNsP R. U. zo dňa 15.1.2019 z čl. 62, 63. Lekárskou správou všeobecného lekára MUDr. V. I. z čl. 119 bolo súdu preukázané, že povinný bol práceneschopný od 16.2.2018 do 5.3.2019 a počas doby PN bol opakovane vyšetrovaný na gastroenterológii, opakovane absolvoval koloskopické vyšetrenie, v pláne bola operácia cholecysty na špecializovanom pracovisku v Banskej Bystrici s tým, že operácia bola zrušená pre infekčnú HDC s nutnosťou preliečenia. Toho času má pacient v pláne operáciu 9.4.2019, absolvoval 5.4.2019 predoperačné vyšetrenie, avšak operácii sa nepodrobil. Povinný tiež preukázal jednoznačne listinnými dôkazmi, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností trojizbového bytu v R. U. na Ul. C. XX/X podľa výpisu z LV č. XXXX - čiastočný, pre kat. územie R. U., obec R. U., okres R. U., rodinného domu, ktorý sa nachádza v obci C. Q., so súp. č. XXX podľa výpisu z LV č. XXX kat. územia C. Q., obec C. Q., okres Q. a ďalšieho bytu nachádzajúceho sa v J., podľa čiastočného výpisu z LV č. XXXX, kat. územie J., obec J., okres J., ide o byt č. XX na X. poschodí, vchod XX. Správou o stave exekúcie právna zástupkyňa navrhovateľky preukázala, že okrem nehnuteľností, ktoré sám povinný uviedol, že vlastní, exekútor uviedol, že vlastní aj tretiu nehnuteľnosť, a to predmetný byt v J., čo povinný dobrovoľne neuviedol, že je jeho vlastníkom. Povinný preukázal v konaní, že pravidelne platí výživné na navrhovateľku prevodným príkazom cez banku, mesačne v sume 36,51 eur. Okrem toho preukázal, že platí mesačne 10,- eur v rámci exekučného konania a náklady spojené s bytom v R. U. a domovou nehnuteľnosťou vo C. Q., v R. U., čo sa týka bytu na Ul. C. XX/X platí mesačne Novozámockému bytovému družstvu nájomné vo výške 168,- eur, za odber elektrickej energie platí spoločnosti ZSE energia 6,- eur mesačne, za inkaso 4,- eurá, takisto aj čo sa týka domovej nehnuteľnosti v obci C. Q., platí 4,- eurá a polročne inkaso v sume 15,- eur za odber elektrickej energie a platí daň z nehnuteľnosti obci C. Q. v sume 29,08 eur ročne a za daň z nehnuteľnosti v R. U. za byt ročne sumou 13,94 eur. Z kópie rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 11P/214/2013-220, o ktorom rozhodnutí povinný doložil do spisu iba prvú stranu, v ktorej sú uvedené iba výroky rozhodnutia a odôvodnenie nie, bolo preukázané, že povinný má ešte tretiu vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu K. K., nar. X.X.XXXX, ktoré maloleté dieťa bolo na základe tohto rozhodnutia súdu zverené do osobnej starostlivosti matke a otec dieťaťa, teda povinný, bol zaviazaný k plateniu výživného vo výške 50,- eur mesačne od 14.6.2014 k rukám matky. Tiež bolo rozhodnuté v tomto rozsudku aj o zročnom výživnom na maloleté dieťa za obdobie od 14.6.2013 do 31.3.2015 vo výške 626,22 eur s tým, že toto zročné výživné otec dieťaťa je povinný platiť v splátkach po 50,- eur mesačne spolu s bežným výživným. Súd návrh otca na zverenie maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov zamietol.

Zo spisu 17P/64/2008 bolo súdu preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky č. k. 17P/64/2008-47 zo dňa 30.5.2008 bolo naposledy rozhodnuté o vyživovacej povinnosti povinného voči navrhovateľke tak, že súd schválil dohodu rodičov, v zmysle ktorej sa mení rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č. k. 11P/102/00-17 z 15.7.2000 v časti o výživnom na maloletú J. K. C. I., nar. XX.XX.XXXX tak, že výživné na maloletú sa zvyšuje zo sumy 300,- Sk na 1.100,- Sk mesačne počnúc od 1.6.2008

a súčasne sa mení rozsudok OS Nové Zámky č. k. 7Nc/68/03-10 z 28.4.2003 v časti o výživnom na maloletú P. I., nar. XX.XX.XXXX tak, že výživné na maloletú sa zvyšuje zo sumy 100,- Sk na 1.000,- Sk mesačne počnúc od 1.6.2008. O trovách konania súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 5.6.2008. Spisom tunajšieho súdu 7P/94/2015 bolo súdu preukázané, že Okresný súd Nové Zámky rozhodol o návrhu otca na úpravu styku rozsudkom č. k. 7P/94/2015-115 zo dňa 14.12.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.10.2017 v spojitosti s rozsudkom odvolacieho súdu č. k. 5CoP/12/2017-136 zo dňa 21.6.2017 a návrh otca na zverenie maloletých detí I. bol zamietnutý. II. výrokom súd upravil styk otca s maloletými deťmi tak, že otec detí je oprávnený vziať si maloleté deti navrhovateľku a P., nar. 28.10.2002 k sebe každý párný týždeň v piatok o 19.00 hod. spreď bytu matky a je povinný vrátiť maloleté deti späť matke na to isté miesto, ten istý týždeň v nedeľu o 17.00 hod. III. výrokom súd rozhodol, že matka je povinná deti na styk s otcom riadne pripraviť a otec je povinný deti matke včas vrátiť. IV. výrokom rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

8. Právna zástupkyňa navrhovateľky trvala na podanom návrhu v celom rozsahu, považovala ho za dôvodný, keď u navrhovateľky došlo k zmene pomerov od roku 2008 v značnej miere, keď naposledy v čase úpravy vyživovacej povinnosti bola maloletá, v súčasnosti je plnoletá a študentkou vysokej školy, čím sa jej značne zvýšili náklady, ktoré v priemere predstavujú sumu 320,- eur, pričom pred začatím štúdia navrhovateľka vynaložila ešte ďalšie náklady, a to v sume 354,96 eur, pričom išlo o náklady ako nákup školských pomôcok, skrípt, doučovania, prihlášky na vysokú školu a pod. Poukázala na to, že čo sa týka ubytovania, navrhovateľka mesačne platí náklady v súvislosti so zmluvou o ubytovaní vo výške 115,- eur, za stravu 80,- eur, čo sa týka cestovných nákladov, tie ju mesačne vyjdú zhruba na 34,- eur, mestská hromadná doprava v D. mesačne 9,- eur a ostatné náklady zhruba 85,- eur, ktoré pokrývajú bežné výdavky s oblečením, telefónom, kozmetikou, liekmi a hygienickými potrebami. Uviedla, že povinný okrem výživného, ktoré má určené rozhodnutím súdu neprispieva navrhovateľke žiadnou inou sumou. Poukázala na to, že čo sa týka štipendia, ktoré navrhovateľka dostala iba v jednom prípade, sa týkalo štipendia za ubytovanie v sume 2.600,- CZK a toto obdržala iba v jednom prípade za obdobie od 1.9.2018 do 31.12.2018 s tým, že ďalšie obdobie si musí platiť toto ubytovanie sama z vlastných prostriedkov. Zdôraznila vo svojom prednese, že čo sa týka „Správy o stave exekúcie“, ktorú doložila do spisu od súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., bolo voči navrhovateľke vymožené výživné exekúciou, keďže povinný dobrovoľne neplatil výživné, a to za mesiace november, december, január 2018, mesačne po 36,51 eur a z tejto správy jednoznačne vyplynuli skutočnosti, ktoré povinný neuviedol vo svojej výpovedi, a to, že je vlastníkom ďalšieho bytu v J. podľa výpisu z LV č. XXXX kat. územia J.. Po zrušení rozsudku súdu prvej inštancie odvolacím súdom uviedla, že od posledného rozhodnutia, či už prvoinštančného alebo odvolacieho súdu, nevyplývali žiadne nové iné skutočnosti, pre ktoré by bolo potrebné vo veci rozhodnúť inak, než ako súd prvej inštancie vo svojom pôvodnom rozhodnutí rozhodol, preto zotrvala na tom, aby súd prvej inštancie rozhodol tak, ako už rozhodol vo svojom prvom rozhodnutí a zmenil výživné, keďže sa jedná v danej veci o zvýšenie výživného voči navrhovateľke na sumu 80,- eur mesačne. V tomto smere nepreukázala žiadne iné listinné dôkazy, ani nenavrhovala vo veci vykonať iné dokazovanie.

V záverečnej reči poukázala na to, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že došlo k zmene pomerov na strane navrhovateľky, a preto jej návrh považovala za dôvodný. Tiež uviedla, že potreby rodiča by mali byť uspokojované vždy až potom, keď si rodič uspokojí vyživovaciu povinnosť a až potom má právo použiť zostávajúce prostriedky na uspokojenie svojich potrieb. Žiadala priznať právo na náhradu trov konania.

9. Navrhovateľka uviedla, že sa v plnom rozsahu pridriava svojho návrhu a prednesu svojej právnej zástupkyne s tým, že okrem výživného, ktoré jej platí povinný na základe rozhodnutia súdu, všetky ostatné náklady jej platí a uhrádza matka, ktorá je zamestnaná v spoločnosti TESCO STORES SR s.r.o. ako špecialistka textilu, ale v spoločnej domácnosti s matkou býva okrem navrhovateľky aj jej ďalšia maloletá sestra P. I., ktorá je študentkou prvého ročníka Strednej priemyselnej školy stavebnej v H. a žije s ňou aj priateľ matky, ktorý je tiež zamestnaný. Všetci žijú v trojizbovom byte, ktorý je vo vlastníctve matky. Poukázala na to, že od naposledy určeného výživného v roku 2008, toto nebolo upravované ani zvyšované.

10. Povinný uviedol, že s návrhom nesúhlasí, lebo je nezamestnaný od 16.2.2018, keď obdržal výpoveď poštou od svojho zamestnávateľa, ale si ju neprevzal a od tejto doby je aj práceneschopný, o čom predložil potvrdenie o dočasnej práceneschopnosti. Za rok 2017 uviedol, že mal čistý ročný príjem vo

výške 1.785,08 eur podľa daňového priznania, k návrhu samotnému uviedol, že navrhovateľka môže byť rada, že on nepodal návrh na zníženie výživného, aj keď toto bolo naposledy znižované rozhodnutím súdu v roku 2008 na sumu 33,- eur mesačne, poukázal na to, že v súčasnosti je nezamestnaný a keď bol zamestnaný, tak prispieval aj nad rámec výživného. Pred dosiahnutím plnoletosti navrhovateľky sa snažil dohodnúť s matkou navrhovateľky a riešiť vec návrhom na striedavú starostlivosť s maloletými deťmi tak, aby si s matkou deti platili výživné na to dieťa, ktoré mali zverené v striedavej starostlivosti. Tento návrh bol však súdom zamietnutý. On nebol informovaný o tom, že navrhovateľka navštevuje vysokoškolské štúdium, pričom on má vedomosti, že navrhovateľka určitú dobu pracovala v Tesco, lebo to osobne videl a až potom sa dostala na vysokú školu. Tvrdil, že platil nadštandardné výživné na navrhovateľku do roku 2014, keď jej platil rôzne krúžky v súvislosti so športom a kultúrnymi vyžitiami. V súčasnosti platí na navrhovateľku výživné vyššie ako je súdom určené, nie 33,- eur, ale 36,- eur. Podľa jeho tvrdenia matka navrhovateľky mu tvrdila, že nepotrebuje výživné, lebo nie je na to odkázaná, preto povinný mal záujem vec riešiť návrhom na striedavú starostlivosť. Čo sa týka jeho majetku, uviedol, že je vlastníkom trojizbového bytu v R. U., ktorý má vo výlučnom vlastníctve a ktorý si zabezpečil pre striedavú starostlivosť kvôli deťom a okrem toho má vo výlučnom vlastníctve domovú nehnuteľnosť v obci C. Q., v ktorej sa nezdržiava a má snahu je predať, ale zatiaľ sa mu nedarí. V predmetnom rodinnom dome nikto nebýva, nie je vydaný do nájmu a zároveň uviedol, že ani brigádnicky nikde nepracuje, nemá príjem okrem nemocenských dávok a na otázku právnej zástupkyne navrhovateľky, z čoho momentálne žije, uviedol, že „je to veľmi ťažké, keď musím zabezpečiť pre seba bývanie a aj platiť výživné, takže momentálne sa viem dopracovať k peniazom tak, že rozpredávam všetky veci, ktoré môžem, pretože už nedostávam ani nemocenské dávky“. Čo sa týka ďalšej nehnuteľnosti, ktorej je vlastníkom, a to bytu v J., uviedol, že tento byt je síce písaný na jeho meno, ale iba z dôvodu, že jeho brat sa rozvádza a nechce to mať na svojom mene a inak v tom byte nikto nebýva a brat mu posielal peniaze, ktoré povinný ako vlastník bytu platí za úhrady spojené s užívaním bytu. Uviedol, že dobrovoľne je ochotný platiť iba výživné vo výške 30,- eur mesačne na navrhovateľku, pretože nemá žiadny príjem a ešte sa musí podrobiť aj operácii žilníka. Prácu si inak nehľadá, pretože ho štát odobral od rodičovských práv, lebo jeho deti k nemu nič necítia, nemajú záujem sa s ním stretnúť a on im má platiť ešte aj vyššie výživné. Poukázal tiež na to, že má vyživovaciu povinnosť okrem navrhovateľke aj voči ďalšej maloletej dcére P. I. vo výške 33,19 eur a na maloleté dieťa K. K., nar. X.X.XXXX v sume 50,- eur mesačne. Na záver mal za to, že platil výživné aj nad rámec výživného, keď si to mohol dovoliť, a preto matka navrhovateľky jej mala odkladať peniaze na horšie časy a navrhovateľka ako študentka vysokej školy poberá ubytovacie štipendium, dosahuje výborné výsledky, a preto môže dosahovať aj prospechové štipendium. Okrem toho má aj možnosť si privyrobiť popri štúdiu, ako aj iní študenti a môže požiadať o výživné aj svoju matku, keďže je plnoletá. Uviedol, že on je ochotný v rámci svojich možností v súčasnosti platiť výživné iba sumou 30,- eur mesačne, lebo je dlhodobo chorý a nezamestnaný, ale v budúcnosti, keď sa mu situácia zlepší, tak ja naďalej bude podporovať navrhovateľku v rámci svojich možností, aj napriek tomu, ako sa k nemu navrhovateľka správa, že ho nenavštevuje a neprejavuje o neho záujem, ale na druhej strane ona vyžaduje, aby on si plnil voči nej povinnosti v plnej miere. Po zrušení rozsudku súdu prvej inštancie odvolacím súdom uviedol, že s návrhom nesúhlasí a pridrižava sa tých námietok, ktoré uviedol v písomnom odvolaní a na tých zotrúva v celom rozsahu. Uviedol, že zatiaľ si plní svoju vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke tak, ako mal naposledy určenú a tiež aj v exekučnom konaní sa rieši výživné.

11. Podľa ustanovenia § 62 odsek 1, 2, 3, 4, 5 zákona č. 36/2005 Z. z. platného od 1.4.2005,
 - odsek 1, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.
 - odsek 2, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.
 - odsek 3, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.
 - odsek 4, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.
 - odsek 5, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

12. Podľa ustanovenia § 65 odsek 1 zákona o rodine č. 36/2005 Z. z., ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného. odsek 3, výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

13. Podľa ustanovenia § 75 odsek 1 zákona o rodine č. 36/2005 Z.z., pri určení výživného prihladne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihladne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihladne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

ods. 2, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi, to neplatí, ak ide o výživné pre mal. dieťa.

14. Podľa ustanovenia § 76 odsek 1 zákona o rodine č. 36/2005 Z. z., výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

15. Podľa ustanovenia § 77 odsek 1 veta prvá a druhá zákona o rodine č. 36/2005 Z. z., právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania.

16. Podľa ustanovenia § 78 odsek 1 veta prvá zákona o rodine č. 36/2005 Z. z., dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. odsek 3, pri zmene pomerov sa vždy prihladne na vývoj životných nákladov.

17. Dieťa má zo zákona právo na výživu, ide o jeho zákonný nárok. Vyživovacia povinnosť rodičov voči deťom predstavuje základný pilier celého systému zákonnej povinnosti poskytovať výživu. Cieľom tejto právnej úpravy je zabezpečiť výživu ekonomicky najslabšej skupine osôb v spoločnosti - deťom. Právo dieťaťa na výživu voči rodičom vzniká jednoznačne najneskôr narodením. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom je obmedzené na obdobie, kým dieťa nie je schopné samo sa živiť. Súhrne je možné konštatovať, že dieťa je schopné samo sa živiť vtedy, ak je schopné samostatne uspokojovať svoje potreby. Povinnosť rodičov vyživovať svoje deti existuje ako podporný prostriedok výživy po celú dobu života subjektov tohto právneho vzťahu.

Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom zásadne trvá po celú dobu prípravy dieťaťa na budúce povolanie, pokiaľ je táto doba spoločensky odôvodnená. Tak je tomu aj vtedy, keď sa dieťa pripravuje na svoje budúce povolanie a pokračuje vo vysokoškolskom štúdiu a pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti sa vychádza z kritéria schopností, možností a majetkových pomerov rodičov s prihliadnutím na odôvodnené potreby oprávneného dieťaťa. Výživou dieťaťa, na ktoré obidvaja rodičia prispievajú, sa rozumie zaobstarávanie resp. uspokojovanie všetkých životných potrieb pre všestranný telesný a duševný vývoj dieťaťa. Potreby dieťaťa sú odstupňované jeho vekom, telesnou a duševnou vyspelosťou, zdravotným stavom a spôsobom prípravy na budúce povolanie.

Pri rozhodovaní o určení výživného na plnoleté dieťa, pokiaľ súd rozhoduje o určení a nie o zvýšení výživného, nakoľko v danom prípade navrhovateľka ešte ako plnoletá nemala určené výživné, musí súd posúdiť komplexne všetky zmeny pomerov účastníkov, ku ktorým došlo do predchádzajúcej úpravy a musí tiež prihliadnuť na vývoj životných nákladov za celé obdobie, ktoré uplynulo od vydania posledného rozhodnutia o výživnom, tzv. valorizačnú klauzulu zakotvenú v ustanovení § 78 odsek 3 zákona o rodine. Odôvodnené potreby dieťaťa sú závislé predovšetkým od jeho veku, zdravotného stavu, fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu a obsahu jeho prípravy na budúce povolanie, od hodnoty jeho majetku, príp. výšky vlastných príjmov dieťaťa a sú bezprostredne ovplyvňované schopnosťami, možnosťami a majetkovými pomermi rodičov. Pre určenie výšky výživného pre dieťa sú teda rozhodujúce reálne zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery každého z rodičov, ktoré sú dané nie len ich subjektívnymi vlastnosťami, ale i okolnosťami objektívneho charakteru. Dôvodom pre zmenu dosiaľ určeného výživného môže byť iba preukázaná zmena pomerov na strane účastníkov konania.

18. Hmotnoprávnou podmienkou toho, aby súd mohol pristúpiť k zmene výživného určeného rozhodnutím súdu alebo dohodou rodičov maloletého dieťaťa je zmena pomerov. Zákon o rodine nevyžaduje, aby išlo o podstatnú zmenu, je potrebné však prihliadať ku všetkým okolnostiam, ktoré by mohlo odôvodniť zmenu vyživovacej povinnosti, pričom tieto môžu byť dôvodom na zmenu výživného iba vtedy, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase predchádzajúceho rozhodovania o výživnom. Pokiaľ takáto zmena nastane, či už odôvodnená subjektívne - okolnosťami na strane povinného alebo oprávneného, alebo objektívne - vývojom životných

nákladov, je súd pri určení výšky výživného povinný postupovať podľa kritérií v zmysle vyššie citovaných ustanovení Zákona o rodine a prihliadať na odôvodnené potreby dieťaťa, možnosti, schopnosti a majetkové pomery oboch rodičov a osobnú starostlivosť o dieťa. Dôvodom pre zmenu dosiaľ určeného výživného môže byť iba preukázaná zmena pomerov na strane účastníkov konania.

19. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľky je vo väčšej miere dôvodný a iba v menšej miere nedôvodný, preto ho vo zvyšku zamietol. Navrhovateľka sa predmetným návrhom domáhala zvýšenia výživného na plnoleté dieťa tak, aby jej platil povinný, jej otec, mesačne vo výške 160,- eur, počnúc od podania návrhu, teda 6.11.2018. Naposledy mal povinný určenú vyživovaciu povinnosť, teda platiť výživné na navrhovateľku, ako maloleté dieťa v roku 2008, na základe právoplatného rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 17P/64/2008-47 dňa 30.5.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 5.6.2008, keď mal určenú povinnosť platiť na maloletú navrhovateľku mesačne zvýšené výživné vo výške 36,51 eur. Od tohto určenia výživného uplynulo 11 rokov a od tej doby nedošlo k žiadnej zmene ani úprave výživného, teda matka navrhovateľky v čase, keď bola navrhovateľka maloletá nepožiadala o zvýšenie výživného a navrhovateľka ako plnoletá iba teraz po 11 rokoch požiadala o zvýšenie výživného. Keďže od posledného rozhodnutia o výživnom uplynulo 11 rokov, medzitým navrhovateľka dosiahla plnoletosť a v školskom roku 2018/2019 je študentkou 1. ročníka prezenčného bakalárskeho štvorročného štúdia Vysokého učení technického v D., Fakulty stavebnej a po rozhodnutí odvolacím súdom je v akademickom roku 2019/2020 študentkou 2. ročníka, nakoľko navrhovateľka ani ako právna zástupkyňa nepredložili žiadny dôkaz o tom, že by prestala byť študentkou Vysokého učenia technického v D., naopak, právna zástupkyňa navrhovateľky potvrdila vo svojom prednese, že nedošlo k žiadnej zmene, čo sa týka navrhovateľky a jej štúdia. Je nepochybné, že náklady navrhovateľky sa značne zvýšili, teda došlo k zmene pomerov na jej strane, čo preukázala listinnými dôkazmi, ktoré súd vyššie uviedol, a to originálmi pokladničných dokladov v súvislosti s nákladmi na stravu, cestovných nákladov, ubytovania, nákladov na mestskú hromadnú dopravu v meste D. a ďalšie náklady, ktoré navrhovateľka má mesačne týkajúce sa oblečenia, telefónu, kozmetiky, liekov, hygienických potrieb zhruba v sume 320,- eur mesačne a okrem toho poukázala na to, že pred začatím štúdia vynaložila ďalšie náklady v súvislosti so štúdiom vo výške 354,96 eur, pričom tieto v takejto výške nepreukázala, ale z listinných dôkazov, ktoré do spisu doložila je zrejmé, že tieto výdavky mala, avšak nie je preukázaná ich presná výška, ktoré pozostávali zo zaplatenia prihlášky na vysokú školu, kúpou ISIC karty, skript, kníh, overovania vysvedčení, prípravných kurzov na prijímacie pohovory a pod. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že z vykonaného dokazovania jednoznačne bolo preukázané, že väčšinu týchto výdavkov platí matka navrhovateľky, nakoľko povinný sa podieľa na výživnom iba tak, ako mal naposledy pred 11 rokmi určené právoplatným rozhodnutím súdu, teda sumou 36,51 eur. V tomto smere matka navrhovateľky je zamestnaná, jej čistý mesačný príjem je podľa potvrdenia z čl. 88 v sume 615,88 eur, pričom má ďalšiu vyživovaciu povinnosť, mladšiu sestru navrhovateľky, maloletú P. I., nar. XX.XX.XXXX a spolu s priateľom matky žijú všetci štyria v trojizbovom byte, ktorý je vo vlastníctve matky s tým, že na úhradách spojených s užívaním bytu sa podieľa matka detí okrem toho, že zabezpečuje vo väčšej miere starostlivosť jednému nezaopatrenému dieťaťu a plnoletej navrhovateľke.

20. Čo sa týka povinného, na jeho strane od naposledy určeného výživného na navrhovateľku, teda od roku 2008 nastala tiež zmena pomerov, predovšetkým tým, že ku dňu rozhodnutia vo veci samej je dobrovoľne nezamestnaný, nemá žiadny príjem, sám uviedol, že si prácu ani nehľadá a ani nemá záujem sa zamestnať, pretože nevie, ako dopadne jeho operácia, ktorú má naplánovanú a aký bude jeho zdravotný stav s tým, že od 16.2.2018 do 4.3.2019 bol práceneschopný a nárok na nemocenskú dávku mu vznikol v období od 22.1.2018 do 14.2.2019, kde za toto obdobie obdržal nemocenské dávky vo výške 3.746,90 eur a predtým bol zamestnaný u troch zamestnávateľov s tým, že u posledného zamestnávateľa Fakultnej nemocnice s poliklinikou R. U. bol zamestnaný iba jeden mesiac a dostal výpoveď v skúšobnej dobe, ktorú sám uviedol, že si neprevzal a zamestnávateľ potvrdil súdu, že táto mu bola doručovaná aj na dve adresy. Uviedol, že si ju neprevzal, ale vie o tom, že sa skončil jeho pracovný pomer aj u tohto zamestnávateľa a predtým bol zamestnaný ešte u ďalších dvoch zamestnávateľov, kde mal príjmy, ako ich súd vyššie oboznámil. Po zrušení rozsudku súdu prvej inštancie odvolacím súdom predložil do súdneho spisu povinný potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti fyzickej osoby v hmotnej núdzi / uchádzača o zamestnanie, ktorým opätovne preukázal, že jeho práceneschopnosť naďalej trvá a že sa nezamestnal a ani si nehľadá prácu a v plnom rozsahu sa pridrižiava tých dôvodov, ktoré uviedol vo svojom odvolaní a s návrhom nesúhlasí. Napriek tomu, matka navrhovateľky podala voči nemu exekúciu ohľadom vymoženého pohľadávky vo výške 438,12 eur, a to zročného výživného mesačne vo výške 36,51 eur od 1.7.2018 a príslušenstva, ktoré v tomto čase dobrovoľne povinný neplatil,

o čom svedčí správa o stave exekúcie zo dňa 26.2.2019 súdneho exekútora JUDr. W. J., PhD. Z tohto stavu exekúcie je uvedené, že exekútor vymohol pre oprávnenú sumu 657,18 eur a suma 97,26 eur bola ešte nevyvodená. Okrem toho v konaní bolo preukázané, že povinný je výlučným vlastníkom troch nehnuteľností, napriek skutočnosti, že je nezamestnaný a tiež, že z týchto troch nehnuteľností býva a užíva iba jednu nehnuteľnosť, a to trojizbový byt nachádzajúci sa v R. U., ktorý nadobudol v roku 2010 Kúpnu zmluvou zo dňa 23.11.2010 a ostatné dve nehnuteľnosti, a to rodinný dom vo C. Q. neobýva ani neužíva a nepreukázal, že by ho dal do nájmu a takisto, čo sa týka bytu v J., ktorý má tiež vo výlučnom vlastníctve nepreukázal skutočnosti, ktoré tvrdil, že tento bol kúpený pre brata, ktorý je v rozvodovom konaní z dôvodu, aby sa nemusel deliť o tento byt s manželkou po rozvode a že od brata dostáva peniaze, z ktorých platí náklady spojené s týmto bytom. Preto nie je možné prisvedčiť dôvodom, ktoré uviedol povinný, ale pokiaľ má finančné prostriedky, aby mal vo výlučnom vlastníctve tri nehnuteľnosti a za každú dokázal platiť náklady spojené s vlastníctvom k týmto nehnuteľnostiam, tak ten príjem má dostatočný, čiže aj na jeho strane nastala taká zmena pomerov, že má dostatok finančných prostriedkov a neutrpí žiadnu ujmu tým, aj keď je dobrovoľne nezamestnaný, že bude platiť vyššie výživné na navrhovateľku ako doteraz. Súd však pri určení výživného na navrhovateľku neopomenul vziať do úvahy skutočnosť, že okrem navrhovateľky povinný platí výživné na ďalšie dve deti, a to na P. I. vo výške 33,19 eur a na maloletú K. K. vo výške 50,- eur mesačne. Sám vo svojej výpovedi uviedol a doznal sa k tomu, že má z čoho žiť, pretože jeho príjem pozostáva z toho, že predáva svoje hnutelné veci. Je potrebné poukázať na to, že vyjadrenia povinného, ktoré uviedol v záverečnej reči ohľadom navrhovateľky, prečo on musí platiť výživné a dokonca vyššie výživné, keď navrhovateľka o neho neprejavuje záujem, nestýka sa s ňou, súd vyhodnotil ako absolútne nedôvodné, pretože takýmto spôsobom sa nedá posudzovať a zdôvodňovať nárok týkajúci sa výživného. Povinný je otcom navrhovateľky, ktorá nie je zárobkovo činná, je plnoleté dieťa študujúce na vysokej škole, má preukázateľné odôvodnené zvýšené výdavky v súvislosti s týmto štúdiom a teda je jeho povinnosťou ako rodiča prispievať a podieľať sa na výživnom na maloleté dieťa. Na tomto výživnom sa vo väčšej miere v súčasnosti podieľa matka navrhovateľky, a preto nie je spravodlivé, aby iba ona znášala väčšiu ťarchu tohto výživného, pokiaľ dieťa má aj druhého rodiča, a to otca, ktorý je vlastníkom troch nehnuteľností, má teda dostatok finančných prostriedkov, resp. zdroj finančných prostriedkov, pokiaľ dokáže spravovať finančne všetky tri nehnuteľnosti. V tomto smere jeho námietky, ktoré uviedol v odvolaní voči rozsudku súdu prvej inštancie, že aj keď vlastní tieto nehnuteľnosti, tieto nie sú hotovosťou a výživné nemôže splácať v tehľách či škridlách, považoval súd za absolútne nedôvodné, ako ani ďalšiu jeho námietku, keď povedal, že je ochotný sa zrieknuť všetkých nehnuteľností v katastri C. Q., predať ich štátu za trhovú cenu tak, aby štát odkúpil jeho nehnuteľnosti, nekorešponduje s dôvodmi, pre ktoré by mohol súd návrh navrhovateľky zamietnuť, pretože pokiaľ je vlastníkom týchto nehnuteľností povinný, jedine on môže predať tieto nehnuteľnosti a nie štát za neho, ktorý nie je vlastníkom. Zrejme si neuvedomil povinný, ako to myslel, čo chcel vyjadriť. Matka navrhovateľky okrem toho, že platí výživné na navrhovateľku, má ešte dve maloleté deti, ktorým zabezpečuje starostlivosť, preto mal súd za to, že výživné určené pre navrhovateľku vo výške 80,- eur mesačne je vzhľadom na pomery povinného neohrozujúce jeho existenčné a životné minimum, naopak, na strane navrhovateľky úplne dôvodné a preukázané, čo sa týka potreby takto určeného výživného, nakoľko pokiaľ aj matka navrhovateľky jej bude prispievať sumou 80,- eur mesačne, tak spolu obdrží sumu 160,- eur mesačne, ktoré by jej malo pokryť náklady spojené so štúdiom, pričom súd zohľadnil aj pomery na strane otca v súvislosti s platením a vyživovacími povinnosťami, ktoré má, ale v súvislosti aj s tým, aký je jeho zdravotný stav a jeho vyjadrenia s tým, že si prácu nehľadá a s poukazom na to, že od 5.3.2019 je vedený na úrade práce ako nezamestnaný a od 25.3.2019 je práceneschopný. Nepoberá žiadne nemocenské ani iné dávky, je bez príjmu a napriek týmto skutočnostiam dokáže spravovať všetky svoje nehnuteľnosti a okrem toho žiť riadnym životom, nakoľko nepreukázal, že by sa určitým spôsobom zbavoval svojho majetku, pretože nedokáže vyžiť.

21. Preto súd rozhodol tak, že zmenil výrok o výživnom v rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 17P/64/2008-47 zo dňa 30.5.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 5.6.2008, keď zvýšil výživné tak, že povinný je povinný platiť navrhovateľke, plnoletému dieťaťu, výživné mesačne vo výške 80,- eur, vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám navrhovateľky, počnúc od 6.11.2018.

22. Zároveň rozhodol v tejto súvislosti aj o zročnom výživnom za obdobie od 6.11.2018 do 30.10.2019 vrátane mesiaca október 2019 v sume 521,88 eur, keď povinný preukázal, že od mesiaca november 2018 mal zaplatené výživné na navrhovateľku v sume 438,12 eur (mesačne po 36,51 eur x 12 mesiacov, november 2018-október 2019) a zročné výživné za toto obdobie predstavuje sumu 960,- eur (mesačne 80,- eur x 12 mesiacov), to znamená, že od sumy zročného výživného 960,- eur súd odpočítal už

zaplatené výživné vo výške 438,12 eur, a preto súd povolil zaplatiť povinnému zročné výživné v sume 521,88 eur pravidelnými mesačnými splátkami po 20,- eur spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok, počnúc od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh zamietol z dôvodov, na ktoré vyššie poukázal v podrobnom odôvodnení vzhľadom k tomu, že sumu 160,- eur, ktorú navrhovateľka žiadala určiť ako zvýšené výživné považoval súd za vysokú vzhľadom na pomery na strane povinného vyššie zdôvodnené.

23. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 52 C.M.P. tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, napriek skutočnosti, že právna zástupkyňa navrhovateľky si uplatnila trovy konania v prípade úspechu. Náhrada trov konania plní v civilnom procese dve základné funkcie, a to funkciu preventívnu a funkciu sankčnú. Ani jednu z uvedených zásad však nemožno uplatňovať v konaní podľa Civilného mimosporového poriadku, a to vzhľadom na okruh vecí, ktoré sú prejednávané v režime tohto zákona, ako aj z dôvodu prítomnosti verejného záujmu. V konaniach upravených v Civilnom mimosporovom poriadku sú spravidla uskutočňované vo verejnom záujme a aj prípadnému navrhovateľovi, ak sa konanie začalo na návrh, nemožno klásť na ťarchu, pokiaľ takéto konanie vyvolal. Ďalším dôvodom, pre ktorý nemožno vychádzať z koncepcie sankčného mechanizmu trov konania, ako v sporovom konaní, je jednoznačnosť nastavenia miery úspechu v tomto druhu konaní, keď súd v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu, môže prekročiť návrhy účastníkov a priznať aj viac, ako žiadali. Ďalej je to samotná skutočnosť, že konanie podľa C.M.P. možno začať aj bez návrhu. Civilný mimosporový poriadok vymedzuje okruh konaní, v ktorých sa prioritne v civilnom procese poskytuje ochrana okruhu práv pod režimom verejného záujmu, t. j. takých práv, ktoré nemajú len individuálny rozmer, ale z hľadiska ich postavenia v spoločnosti rozmer širší. Z uvedeného dôvodu nemôžu byť v týchto prípadoch, t. j. v okruhu vecí, ktoré sa prejednávajú a rozhodujú v režime C.M.P., vnímané trovy konania ako forma sankcie za vyvolanie a vedenie konania pred súdom. Každý z účastníkov si teda sám znáša trovy, ktoré v konaní platil, avšak je nutné uviesť, že Civilný mimosporový poriadok pripúšťa z tejto zásady výnimky, ktoré sú upravené v ustanovení § 53 až § 56 C.M.P. Okrem toho o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd podľa ustanovenia § 58 C.M.P. v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. S poukazom na toto zdôvodnenie vyššie uvedené, súd rozhodol o trovách konania tak, ako je uvedené v IV. výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolaie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (§38 odsek 2 ExP).

Podľa štvrtej časti C.m.p. sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.

Podľa štvrtej časti C.m.p. sa postupuje aj pri výkone rozhodnutia o návrat maloletého do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní.

Podľa štvrtej časti C.m.p. sa postupuje aj vtedy, ak z osobitného predpisu alebo z medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, vyplýva vykonateľnosť dohody alebo verejnej listiny, ktorou bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.